

Ateneo de Manila University

Archīum Ateneo

Filipino Faculty Publications

Filipino Department

2018

Ágam-ágam sa Pag-asám

Michael M. Coroza

Ateneo de Manila University, mcoroza@ateneo.edu

Follow this and additional works at: <https://archium.ateneo.edu/filipino-faculty-pubs>

Part of the [Poetry Commons](#)

Custom Citation

Coroza, M.M. (2018). Ágam-ágam sa Pag-asám. *Tomas: The Journal of the UST Center for Creative Writing and Literary Studies*, Volume 2, Issue 12, 30-35.

This Article is brought to you for free and open access by the Filipino Department at Archīum Ateneo. It has been accepted for inclusion in Filipino Faculty Publications by an authorized administrator of Archīum Ateneo. For more information, please contact oadrcw.ls@ateneo.edu.

Ágam-ágam sa Pag-asám

Michael M. Coroza

1. PAGHIHINTAY

Tulad ng mga naninilaw at nalalagas
na dahon sa kahabaan ng Quezon Avenue
ang mga mukhang nag-aabang ng másásakyán
pauwi. Kapuwa táyo hindi nagmamadali:
dalawang kaluluwang gunita ang dinaratnan
sa gabi, lumbay ang katalik hanggang hatinggabi.

Walang aksidente ngunit hindi umaabante
ang mga behikulong nasusulasok sa sariling
usok. Nilalagok natin ang mga himutok
na pinalalapot ng nagsasalimbayang
busina, silbato, at “putang-ina.”

Maraming mamámatáy kung may maghahagis
ng granada sa may Delta, tiyak na may iiyak
at sásambúlat ang dalamhati na marahil
makahihigit sa namumutawi ngayon
sa iyong mga labi. Tama ka, nakamimitig
ang manalig sa pangakong pagbabalik.

Nilunod na ng karbon sa ulap
ang araw, sásakyán ng lahat kahit
trak ng basura huwag lamang
mabahura at mangálay ang bait.
Aakayin sana kita patawid sa West
subalit pinasikip ng mga behikulong
aburido ang tawiran.

Maglakad na lamang táyo hanggang sa inyo!

Nagkunot ka lamang ng noo.

Walang ano-ano, naging berde
ang ilaw-trapiko. Umatungal
sa pag-abante ang mga sasakyán,
parang mga hayop na pinakawalan.

May bumaba sa dyip na tumigil
sa mismong tapat natin. Agad táyong
sumampa, ikaw lamang ang kasiya.
Kayrami kong bitbit para sumabit.

Tulad ng mga dahon sa kahabaan
ng Quezon Avenue, nanilaw
at nalagas ang aking mukha sa kapal
ng karbon at kumubkob na dilim
sa walang masakyang damdamin.

Kay A, Tag-araw '92

2. ÁGAM-ÁGAM

Pag ang labi ay natuyót at tumíkom,
Maging mata ay bantulót na magtapat.
May kataga't katubusang nalulúom.

May ligalig na malubha kaysa gútom
At sa gatla nitong mukha násasalát
Pag ang labi ay natuyót at tumíkom.

Sa dibdib ma't sa balikat ay malágom
Ang minanang mga sumpa at pabigát,
May kataga't katubusang nalulúom.

Isang sugat na hindi na maghihilom
Ang bagabag na sa budhi'y ngumangatngat
Pag ang labi ay natuyót at tumíkom.

Pagkat sulák ng balisa ang nalikom,
Malalapnos ang sinumang mag-uungkat;
May kataga't katubusang nalulúom.

At sisimoy na animo'y alimuom
Ang pighati pag may sumbat na kumidlat.
Pag ang labi ay natuyót at tumíkom,
May kataga't katubusang nalulúom.

3. *LIGAMGAM*

Sa labi ko ay diklap kang dumarampi,
Pagtitimpi'y dagli-dagling dumurupok
Pag dibdib ko'y isang yungib ng pighati.

Nalukob man ng hinawa't gaping-gapî
At ang mithi ay humimlay na alabok,
Sa labi ko ay diklap kang dumarampi.

Walang hindi nálulugmók na lunggati,
Maging lubid ng gunita'y nagágapók
Pag dibdib ko'y isang yungib ng pighati.

Pag sa súlok ng karimla'y tumutupi
Maging budhing dinalisay sa pagpukpok,
Sa labi ko ay diklap kang dumarampi.

Dalúmat mang maalamát at naglungti,
Napipigtal, nalalaglag, nagagabok
Pag dibdib ko'y isang yungib ng pighati.

Maging bibig ay mistulang isang limpî,
Natatakot mamutawi ang himutok;
Sa labi ko ay diklap kang dumarampi
Pag dibdib ko'y isang yungib ng pighati.

4. HARÁNA SA KARAGATÁN

*Ang dagat ay matahimik
Sa wari'y may damdamin sa pag-ibig;
Sadyang kasaliw sa hapis
Ng puso kong humihibik...*

musika ni Juan Silos Jr. at letra ni Macario Ramos

Sa awit na ngayo'y iyong maririnig,
Wala mang tagiting n'yaring aking tinig,
Di ibig sabihi'y wala ang pag-ibig
Na handog sa iyong hindi madaraig

Ng lawak ng dagat na nakapagitan
Sa atin kung kayâ di kita mahagkan;
At tulad sa alon ng dagat na iyan,
Pintig ko'y patúloy na mananambitan

Sa pampang ng iyong mapanglaw na dibdib
Hanggang isimoy mo't ganap na sumanib
Nang walang pangamba't banta ng panganib
Ang lihim at hiling ng mayamang tangrib.

5. INIP

Ang pagdating na tiniyak
Kapag iyong hinihintay,
Kabuntot kang umiiyak
Sa karo ng isang patay.

Sa pag-usad na matagal
May kung anong nalilingid,
Nang ataul ay matanghal,
Ikaw na ang nakasilid.